

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Victor Boico, Ion Guzun

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, de către inculpatul Maleev Alexandr și de către cet. Maleev Ecaterina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Maleev Alexandr XXXXX, născut la XXXXXX, originar din reg. XXXXX, Federația Rusă, domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.03.2017 – 10.11.2017;

Instanța de apel: 22.02.2018–11.06.2018;

Instanța de recurs: 30.01.2019 – 18.06.2019.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 noiembrie 2017, Maleev Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.189 alin.(5) Cod penal la 12 ani închisoare;
- în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare;
- în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infrațiuni prin cumularea parțială a pedepselor aplicate definitiv i s-a stabilit lui A. Maleev pedeapsa 14 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la A. Maleev în beneficiul lui A. Creicovschi cu titlu de prejudiciu moral suma de 1 000 lei și 5 000 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că A. Maleev urmărind scopul obținerii bunurilor altei persoane și dreptul asupra acestora prin șantaj, la 11.11.2016, aproximativ la orele 04⁰⁰, aflându-se în casa lui C. Lazari, amplasată în vecinătate cu casa lui în s. XXXXX, r-nul XXXXXX și pe care el o supraveghea, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, amenințându-l pe

A. Crecicovschii cu răspândirea unor știri defăimătoare despre el, a cerut de la A. Crecicovschi, transmiterea în proprietatea sa a automobilului de marca „XXXXXX” cu n/î XXXXXX, anul fabricării 2007. Ulterior continuând acțiunile sale infracționale exprimate prin amenințări de aplicare a violenței asupra sa și a altor rude ale sale, a intrat ilegal în posesia automobilului menționat, a telefonului mobil de model „General Mobile” și a altor bunuri materiale care se aflau în automobil și care aparțineau victimei.

În rezultatul acțiunilor sale părții vătămate A. Crecicovschii i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții mari, în sumă totală de 169 000 lei.

Instanță de fond a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.189 alin.(5) Cod penal, după semnele calificative – șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, rudele sau apropiații acestora, cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, săvârșit în proporții mari.

La data de 18.11.2016, în timpul petrecerii acțiunilor de urmărire penală la domiciliul lui A. Maleev din s.Pervomaisc, r-nul Căușeni și la casa din vecinătatea domiciliului ultimului, care aparține cu drept de proprietate lui C. Lazari, de care îngrijea inculpatul, au fost depistate și ridicate 496 de plante de canabis și 52,23 grame de masă vegetală uscată în stare fărâmițată, care conform rapoartelor de constatare tehnică științifică nr.34/12/4-R-193 din 21.11.2016 și nr.34/12-R-204 din 28.11.2016, constituie substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, pe care A. Maleev le păstra la domiciliu în mod ilegal și în scop de înstrăinare.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, după semnele calificative - păstrarea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, săvârșit în scop de înstrăinare - pe episodul prin care din soba casei și din dormitorul inculpatului a fost ridicată masa vegetală uscată ce constituie 52,53 gr de marijuana și părțile de plante uscate în număr de 16 depistate ridicate la casa lui C. Lazari de care inculpatul îngrijea, unde au fost depistate și ridicate 496 de plante de Cannabis (cânepă), precum și în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, după semnele calificative - păstrarea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, săvârșit în scop de înstrăinare pe episodul prin care din domiciliul și din podul casei au fost ridicate 480 plante uscate de Cannabis (cânepă).

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul și avocații acestuia A. Cașu și D. Staruș, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui A. Maleev pe capetele de învinuire prevăzute de art.189 alin.(5) și 217¹ alin.(4) Cod penal (epizodul depistării substanțelor narcotice la domiciliul lui C. Lazari).

Reîncadrarea acțiunilor lui A. Maleev pe epizodul depistării plantelor de cânepă la domiciliul său din prevederile art.217¹ alin.(4) în cele ale art.217 alin.(2) Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- inculpatul nu a avut scopul de a vinde plantele de cânepă depistate la domiciliul său, dar a dorit să le ardă. La materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma că acesta a avut scopul înstrăinării substanțelor narcotice;
- sentința de condamnare a lui A. Maleev pe epizodul prevăzut de art.189 alin.(5) Cod penal este bazată pe presupuneri și pe declarațiile contradictorii ale părții vătămate;
- instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor cercetate, bazându-se doar pe probele care îl învinuiesc pe inculpat;
- în speță martorul principal C. Lazari nu a fost audiat în ședința de judecată, iar declarațiile acestuia nu au fost citite;

- cu o zi înainte de expirarea termenului de arest care a durat 1 360 zile judecătorul, încălcând drepturile inculpatului prevăzute la art.66 pct.1), 8), 17), 19), 21), 22), 33) Cod de procedură penală, a pronunțat o sentință de condamnare;
- pe episodul prevăzut de art.189 alin.(5) Cod penal nu a fost audiat nici unul din cei 5 martori ai apărării;
- avocatului A. Cașu nu i s-a oferit posibilitatea de a face cunoștință cu materialele cauzei;

toate demersurile încântate de inculpat au fost respinse de către instanța de fond.

3.1 Apel împotriva sentinței a declarat și avocatul A. Belousov în numele părții vătămate, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă cu admiterea integrală a acțiunii civile, argumentând următoarele:

- la stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat instanța nu a ținut cont de gravitatea suferințelor psihice care i-au fost pricinuite părții vătămate;
- nu a luat în considerație instanța de fond nici faptul că urmare a acțiunilor criminale ale lui A. Maleev lui A. Crecicovschii i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, i-a fost înjosită onoarea și demnitatea, astfel dânsul și în continuare suportă suferințe morale manifestate prin frică, tristețe, umilință și neliniște.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2018 apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea condamnării lui A. Maleev în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) și art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal și în partea încasării prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- A. Maleev a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de a exercita anumită activitate legată de circulația și gestionarea drogurilor, etnobicelilor sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani;

- în temeiul art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate pe art.189 alin.(5) Cod penal, definitiv i s-a stabilit lui A. Maleev pedeapsa 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita anumită activitate legată de circulația și gestionarea drogurilor, etnobicelilor sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani;

- s-a dispus încasarea de la A. Maleev în beneficiul lui A. Crecicovschi cu titlu de prejudiciu moral suma de 5 000 lei.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În argumentarea deciziei adoptate instanța a reținut că prima instanță just și întemeiat a conchis că probele prezentate de acuzatorul de stat, care au fost verificate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin. (5) Cod penal.

Instanță de apel a respins ca fiind nefondat argumentul inculpatului și avocaților, precum că declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, or acest argument poartă un caracter declarativ, fiind lipsit de suport probatoriu. Aici Colegiul a menționat, că atât partea vătămată, cât și inculpatul au afirmat că până la aceasta între ei existau relații strânse de prietenie, ceea ce combate versiunea precum că A. Crecicovschii ar avea careva scopuri de defăimare a lui A. Maleev.

La fel instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată poziția apărării precum că declarațiile părții vătămate nu sunt pertinente și nu pot fi puse la baza unei învinuiri, or,

aceste declarații au fost constante pe parcursul întregului proces penal, nu sunt contradictorii și nu conțin divergențe în raport cu celelalte probe ale cauzei, neexistând nici un temei de a pune la îndoială credibilitatea acestora.

La acest capitol instanța a mai reținut că sunt relevante înregistrările audio a convorbirilor telefonice între A. Crecicovschii și inculpat din care cert rezultă că ultimul îl amenință cu aplicarea violenței și îi cere să înmatriculeze automobilul lui A. Crecicovschii pe numele său (f.d.21-23 Vol. I).

Prin urmare, Colegiul penal a conchis că, în speța, partea vătămată a perceput ca reale amenințările exprimate de către inculpat, iar comportamentul și acțiunile lui A. Maleev confirmă caracterul acelor amenințări, or, A. Maleev a aplicat violența, î-l amenința cu aplicarea violenței, fiind demonstrat și amenințarea exprimată prin influențarea psihică a victimei, care o determină să adopte o conduită cerută de făptuitor.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului E. Maleev, deoarece aceasta este soția inculpatului și este cointereseată ca A. Maleev să evite răspunderea penală. La fel s-a reținut că declarațiile acestui martor nu coroborează cu alte probe fiind prezente și divergențe în raport cu declarațiile inculpatului, care a indicat că anume A. Crecicovschii l-a rugat să lase automobilul în curtea lui, pe când Ecaterina Maleev indică al aceia că ea și cu soțul doreau doar să plece în Rusia și din acest considerent au rugat partea vătămată să schimbe numerele de înmatriculare ale automobilului.

Tot aici, Colegiul penal a relevat că, intenția de cupiditate și scopul de a-i fi transmis ilegal automobilul, rezultă și din acțiunile lui A. Maleev, or, acesta spăla automobilul, îl îngrijea, i-a încheiat un abțibild. Totodată, a solicitat părții vătămate să parcheze mașina în curtea vecinului, pentru a nu trezi bănuieli, știind cu siguranță că în acea gospodărie nu locuiește nimeni.

În continuare instanța de apel a conchis, că pedeapsa stabilită pe acest capăt de învinuire de instanța de fond – 12 ani închisoare a fost individualizată corect cu respectarea prevederilor art.art.61,75 Cod penal.

Referitor la capătul de învinuire înaintat în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal Colegiul a menționat că pe acest episod acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, dat fiind faptul că acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar confirma că A. Maleev a păstrat substanțele narcotice „*în scop de înstrăinare*”.

Astfel, instanța de apel analizând probele prezentate de acuzatorul de stat a constatat că A. Maleev ilegal, fără scop de înstrăinare, a păstrat substanțe narcotice la domiciliul său situat în s. XXXXXX, r-nul XXXXXX și la casa din vecinătatea domiciliului ultimului, care aparține cu drept de proprietate lui C. Lazari, de care îngrijea inculpatul. Astfel, la 18.11.2016 în timpul petrecerii acțiunilor de urmărire penală în locurile indicate, au fost depistate și ridicate 496 de plante de canabis și 52,23 gr. de masă vegetală uscată în stare fărâmițată, care conform rapoartelor de constatare tehnică științifică nr.34/12/4-R-193 din 21.11.2016 și nr.34/12-R-204 din 28.11.2016, substanța vegetală depistată la domiciliul lui A. Maleev se atribuie la categoria substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative- circulația ilegală a drogurilor, prin păstrarea substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Colegiul a reiterat că înstrăinarea ilegală de droguri se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană, pe când în speța nu s-a demonstrat că A. Maleev ar fi transmis careva droguri altor persoane, precum și nici

o probă prezentată de procuror nu confirmă că acesta ar fi păstrat aceste substanțe narcotice cu scop de înstrăinare.

Reieșind din circumstanțele enunțate, Colegiul penal a relevat că condamnarea unei persoane nu poate avea în baza unor presupuneri, vinovăția urmând a fi demonstrată prin probe veridice, concludente și pertinente, la caz însă nu a fost demonstrat scopul de înstrăinare a drogurilor, prin urmare nu a fost probată nici latura obiectivă, nici latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

Soluționând chestiunea referitoare la stabilirea și individualizarea pedepsei Colegiul penal a reținut gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, motivul acesteia, personalitatea inculpatului, ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Referitor la argumentele invocate de către avocatul A. Belousov prin care se solicită majorarea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare în beneficiul părții vătămate, Colegiul a reținut că aceste pretenții urmează a fi admise parțial cu dispunerea încasării de la A. Maleev în beneficiul lui A. Crecicovschi a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretențiile fiind respinse, deoarece, în opinia instanței de apel, suma de 100 000 lei solicitată de pătimit este excesivă în raport cu circumstanțele cauzei și suferințele suportate.

6. Nefiind de acord cu decizia a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea condamnării lui A. Maleev în baza art.217 alin.(4) lit. d) Cod penal cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- concluzia instanței de apel privind necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) în cele ale art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, este eronată. La baza acestei concluzii instanța a luat în considerație doar declarațiile inculpatului și versiunea acestuia fără a le contrapune cu totalitatea celorlalte probe prezentate de acuzare;

- probele prezentate de acuzare nu au fost apreciate la justa valoare, or acestea dovedesc că inculpatul a păstrat substanțele narcotice în proporții deosebit de mari la domiciliul său anume cu scop de înstrăinare;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și, deci rezultă că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice cu dispozitivul.

6.1 Recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel a declarat inculpatul, care fără a invoca nici un temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod penal, solicită, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capătul de învinuire prevăzut de art.189 alin.(5) Cod penal din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale acestei infracțiuni.

În motivarea cererii de recurs s-au invocat argumente similare celor menționate în cererile de apel și anume că acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma vinovăția sa pe acest episod, iar declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și neveridice. Înregistrarea audio a convorbirii telefonice nu a fost prezentată instanței de judecată în întregime lipsind ultima parte a convorbirii ceea ce denotă că această înregistrare a fost falsificată.

6.2 Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, cu recurs ordinar le-a contestat cet. E. Maleev – soția inculpatului, care și-a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de fond, menționând că soțul său A. Maleev, nu a săvârșit infracțiunile incriminate, instanța de apel

nu a luat în considerație declarațiile sale prin care se confirmă nevinovăția inculpatului pe capătul de învinuire prevăzut de art.189 alin.(5) Cod penal.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către inculpatul Maleev Alexandr și de către cet. Maleev Ecaterina, urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar cel declarat de către acuzatorul de stat, admis, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Alexandr Maleev

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Lecturând textul recursului, Colegiul largit constată, că deși recurentul nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă că autorul semnalează temeiul de drept prevăzut la pct.8) din norma sus menționată, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând actele cauzei în raport cu motivele invocate, instanța de recurs constată, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective. Colegiul penal constată că motivul invocat în recurs nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatului A. Maleev în baza art.189 alin.(5) Cod penal.

Motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or, instanța de fond corect a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Astfel, Colegiul constată că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției sale stabilită în comiterea infracțiunii incriminate. La acest capitol, Colegiul

penal lărgit menționează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, se reține că, instanța de fond verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului A. Maleev în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal lărgit respinge alegațiile inculpatului cu privire la lipsa probelor ce confirmă prezența în acțiunile lui A. Maleev a elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj săvârșită în proporții mari. Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de fond la judecarea cauzei nu au comis erori de drept, care ar impune casarea hotărârii adoptate pe acest capăt de învinuire.

Astfel, eroarea de drept invocată de inculpat, prevăzută la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, din care considerente recursul în cauză urmează a fi respins, ca inadmisibil.

**Cu referire la recursul ordinar declarat de
cet. Maleev Ecaterina**

Referitor la cererea de recurs declarată de către martorul Ec. Maleev, Colegiul penal lărgit conchide că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art.art.429 și 430 Cod de procedură penală, din motiv că, calitatea procesuală pe care o deține, nu îi oferă dreptul de a ataca decizia instanței de apel în partea penală.

În contextul dat, instanța de recurs se bazează pe prevederile normei procesual-penale prescrise la art.401 Cod de procedură penală, unde este stipulat că pot declara apel următoarele persoane:

1) procurorul, în ce privești latura penală și latura civilă;
2) inculpatul, în ce privești latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privești temeiurile achitării sau încetării procesului penal;

3) partea vătămată;

4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privești latura civilă;

5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, **în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora;**

6) Apelul poate fi declarat în numele persoanelor menționați în art. 401 alin.(1) pct. 2) - 4) Cod de procedură penală și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Din prevederile enunțate mai sus, se denotă faptul că martorul, calitate procesuală deținut de Ec. Maleev poate contesta o hotărâre cu apel și/sau recurs ordinar doar în ceea ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acesteia. În contradicție cu această reglementare, prin recursul ordinar declarat, Ec. Maleev contestă decizia instanței de apel în latura penală.

Pe motivele reținute supra, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de cet. Maleev Ecaterina urmează a fi respins, ca inadmisibil.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să mențină hotărârea primei instanțe.

Lecturând textul recursului declarat de procuror, Colegiul penal lărgit reține că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și anume că - hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, partea acuzării critică decizia instanței de apel referitor la netemeinicia concluziei privind reîncadrarea acțiunilor lui A. Maleev din prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) în cele ale art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Analizând decizia contestată în raport cu motivele invocate Colegiul penal lărgit conchide că recursul acuzatorului de stat este întemeiat și urmează a fi admis.

În argumentarea acestei soluții instanța de recurs relevă, că concluzia primei instanței precum că A. Maleev a păstrat substanțele narcotice cu scop de înstrăinare, este justă și întemeiată, aceasta fiind bazată pe probe pertinente și concludente și anume: procesul verbal de percheziție din 18.11.2016, prin care se confirmă faptul că de la domiciliul lui A. Maleev din s. Pervomaisc, r-nul Căușeni și de la domiciliul cet. C.Lazări, din aceiași localitate, care se afla în grija inculpatului, au fost ridicate în cumul 480 plante cânepă și 52,53 gr. de masă vegetală verde de marijuana (f.d.34,vol. I); raportul de constatare tehnico-științific nr.34/12/4/R-193 din 28.11.2016 din care rezultă că cele 480 de plante uscate depistate la domiciliul lui A. Maleev reprezintă plante de cannabis și se atribuie la substanțe narcotice, care conțin componentul narcotic tetrahidrocannabinol (f.d.142, vol. I); raportul de constatare tehnico-științific nr.34/12/4/R-204 din 21.11.2016 din care rezultă că cele 16 părți de plante uscate ridicate de la domiciliul lui A. Maleev și C. Lazari reprezintă plante de cannabis și se atribuie la substanțe narcotice, care conțin componentul narcotic tetrahidrocannabinol (f.d.125, vol. I).

În continuare, instanța de recurs reține că în speță calificativul „cu scop de înstrăinare” a fost pe deplin demonstrat, or, probele administrate de organul de urmărire penală confirmă că acesta a păstrat substanțele narcotice cu scopul de a le realiza. În argumentarea acestei concluzii Colegiul reține că la efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului precum și în casa care aparține cet. C. Lazări, dar de care îngrijește A. Maleev au fost depistate substanțe narcotice într-o cantitate impunător de mare, o parte din care a fost ambalată în pachet sub formă de cărămidă cu masa mai mică, pregătită după unele criterii speciale, fapte care dovedesc scopul urmărit de către inculpat - de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că, instanța de apel incorect a ajuns la rezoluția că A. Maleev ar fi păstrat substanțele narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare, la baza acestei concluzii luând în considerație doar declarațiile inculpatului și versiunea acestuia, fără a le contrapune cu totalitatea celorlalte probe prezentate de acuzare. În acest context Colegiul lărgit atestă că cumulul de probe prezentate de către acuzatorul de stat și administrate în ședința de judecată complet și în afara oricăror dubii combat versiunea inculpatului și confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Instanța de recurs menționează că starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate de prima instanța, astfel hotărârea primei instanțe în totalitate corespunde cerințelor legii.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezentă temeiurilor prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel prevăzută la pct. 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, urmează a fi corectată având în vedere că apelul inculpatului și avocaților acestuia A. Cașu și D. Staruș neîntemeiat au fost admise.

În acest context, concluzia instanței de apel în privința lui A. Maleev, urmează a fi casată, cu menținerea sentinței instanței de fond, care este legală, motiv pentru care se apreciază că apelurile inculpatului și avocaților acestuia A. Cașu și D. Staruș au fost greșit admise. Decizia instanței de apel urmează a fi casată total, inclusiv având în vedere cumularea pedepselor stabilite pe fiecare articol separat.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 1) și 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Maleev Alexandr și de către cet. Maleev Ecaterina.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Maleev Alexandr**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 noiembrie 2017.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Victor Boico

Ion Guzun